Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

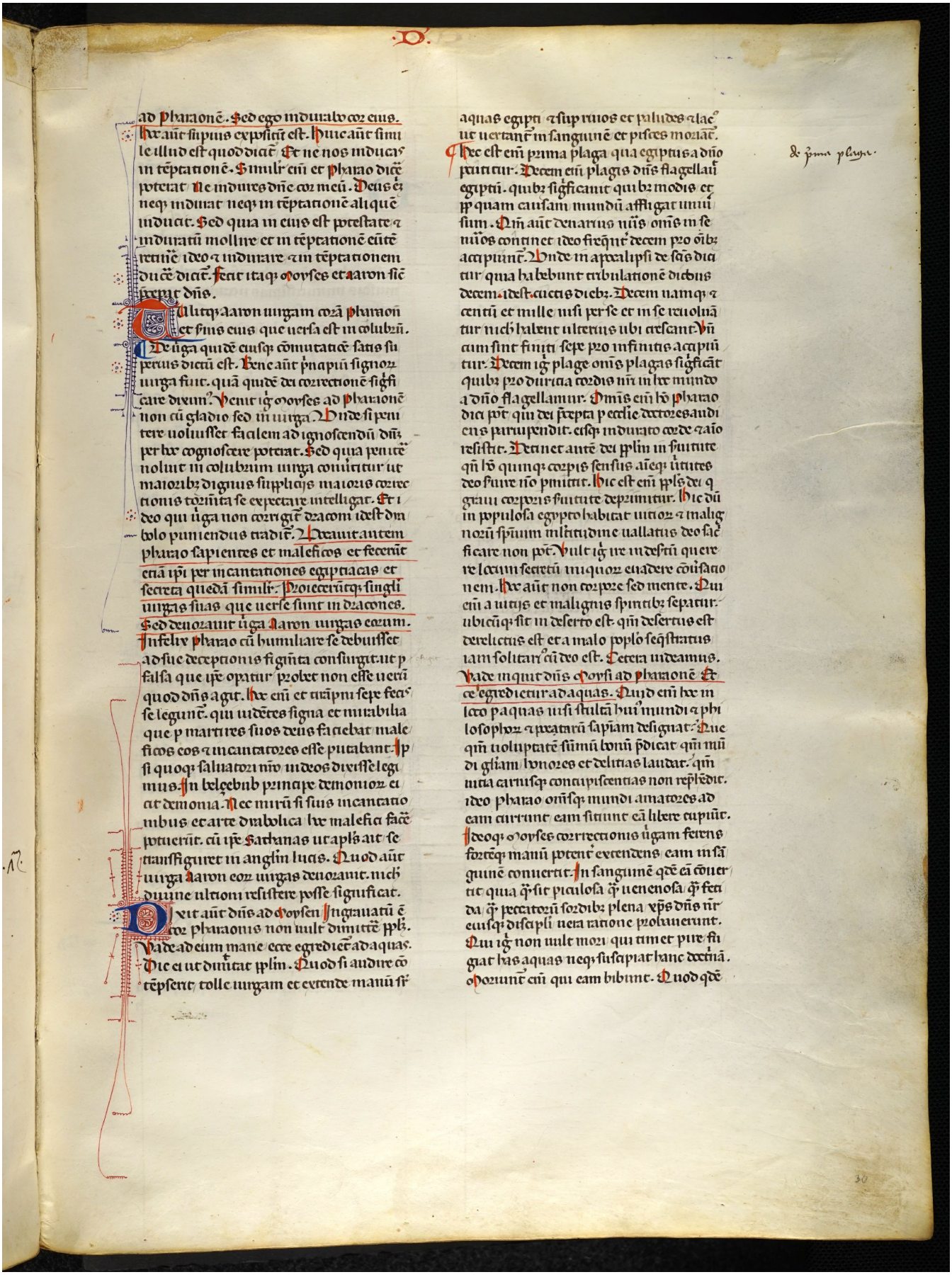

ad pharaonē. Sed ego indurabo cor eius.
Hæc aūt supius expositū est. Hucusq; aūt simile illud est quod dicit. Et ne nos inducas in tēptationē. Similiter cū et pharao dicē poterat. Ne indures dñe cor meū. Deus ēt neq; induit neq; in tēptationē aliquē induit. Sed quia in eius est potestate q̄ indurat̄ mollit et in tēptationē cūctē retinē ideo q̄ indurare q̄ in tēptationem ducē dicit. Fecit itaq; moyses et aaron sicē fecerat dñs.

Ingressiq; aaron ungam cū pharaōe et seruis eius que uersa est in colubrū. De ūga quidē causa cōmutande satis superius dictū est. Bene aūt p̄napū signoꝝ unga fuit. quā quidē de correctionē sīgificare dicunt. Venit ig̃ moyses ad pharaonē non cū gladio sed in unga. Unde si penitere uoluisset facilem ad ignoscendū dñm per hoc cognoscere poterat. Sed quia penitē nolunt in colubrum unga conuertitur ut maioribus dignus supplicijs maioris cōrectionis tēpora se expectare intelligat. Et ideo qui ūga non corrigit draconi idest diabolo puniendus tradit. Fecerunt autem pharaonis sapientes et maleficos et fecerūt etiā ipi per incantationes egyptiacas et secreta quedā similr. Proiecerūtq; singli ungas suas que uerse sunt in dracones. Sed deuorauit ūga aaron ungas eōrum. Infelix pharao cū humiliare se debuisset ad suę deceptionis figūta consurgit ut p falsa que ipe operatur probet non esse uerū quod dñs agit. Hæc enī et nūpm sepe fecisse leguntr. qui uideres signa et mirabilia que p martires suos deus faciebat maleficos eos q̄ incantatores esse putabant. Ipi si quoq; saluatori nīo uideos diuisse legimus. Iu belzebub primate demoniorū eiciat demonia. Nec mirū si suis incantationibus et arte diabolica hæc maleficia facē potuerūt. cū ipe sacerdotes ut apls ait se transfiguret in angli lucis. Quod aūt unga aaron eoꝝ ungas deuorauit. nichil diuine ultioni resistere posse significat.

Dixit aūt dñs ad moysen Ingrauatū ē cor pharaonis non uult dimittē ppl̄m. Vade ad eum mane ecce egredietr ad aquas. Dic ei ut dimittat ppl̄m. Quod si audire cōtēpserit tolle ungam et extende manū sr̄ aquas egypti q̄ sup riuos et paludes q̄ lacus ut uertant̄ in sanguinē et pisces moriāt.

Hæc est enī prima plaga qua egyptus a dño punit̄r. Decem enī plagis dñs flagellauit egyptū. quib; significat quib; modis et p quam causam mundū affligat unusquisq; dñm aūt denarius nūs omīs in se nūos continet ideo frequēt decem pro oīb; accipiunt̄. Unde in apocalipsi de sāctis dicitur quia habebunt tribulationē diebus decem. idest certis diebus. Decem namq; centū et mille nisi per se et in se retinere nichil ualent ulterius ubi arsent. Nūm cum sint finiti sepe pro infinitis accipiūtur. Decem ig̃ plage omīs plagas significāt quib; pro diuina cordis nīi in hoc mundo a dño flagellamur. Omīs enī hō pharao dicit̄ qui dei sancta p ecclie doctores audiens parui pendit. eisq; indurato corde q̄si resistit. Dicunt aūt dei pplm in suimet qui hō quinq; corpis sensus aīeq; utiles deo fuisse nō putat. Hoc est enī ppls dei q̄ grauī corporis fragilitate deprimitur. Hic dū in populosa egypto habitat unor̄ q̄ malignoꝝ spūum multitudine uallatus deo sacrificare non pot. Vult ig̃ ire in desertū queri locum secretū unusquisq; euadere cōsiderationem. Hæc aūt non corpore sed mente. Nunc cū a uitijs et malignis spiritib; separatur. ubicūq; sit in deserto est. qui desertus est derelictus est ecclia a malo populo segregatus iam solitarius cū deo est. Cetera uideamus.

Vade inquit dñs ad moysi ad pharaonē. Et ecce egredietur ad aquas. Quid enī hæc in loco paquas nisi fluxū huius mundi q̄ philosophor̄ q̄ poetarū sapiam designat. Hinc quī uoluptatē summū bonū fdicat quī mūdi gliam honores et delitias laudat. quī mūdi carnisq; concupiscentias non reprēdit. ideo pharao omīsq; mundi amatores ad eam currunt. eam sitiunt. eā libere cupiūt. Deoq; moyses correctionis ūgam ferens fortēq; manū potenr̄ extendens eam in sanguinē conuertit. In sanguinē qdē eā conuertit quia q̄ sit periculosa q̄ uenenosa q̄ fetida q̄ peccatoꝝ sordib; plena xp̄s dñs nr̄ eiusq; discipli uera ratione protulerunt. Qui ig̃ non multū moror qui timet pure fluxas aquas neq; sitis apiat hanc decimā. horum eā qui eam bibunt. Quod qdē

de pma plaga.